

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.479/2018/3. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Kovács Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek - a Börcsök-Ragány-Visontai Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Börcsök Rita) által képviselt alperes ellen személyiségvédelmi igény érvényesítése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2018. május hó 25. napján kelt 7.P.21.835/2017/18. számú ítélete ellen az alperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Megállapítja, hogy az alperes jogosult visszaigényelni az állami adóhatóságtól 16 000 (tizenhatezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A **(település neve)** Járásbíróság **(ítélet száma)** számú ítéletével megállapította az alperes bűnösségét magánlaksértés és testi sértés vétségében, s ezért őt próbára bocsátotta. A megállapított tényállás szerint az alperes 2014. július 26. napján annak érdekében, hogy bejusson a felperes és élettársa közös bérleményébe, hangosan kiabált, az ajtót verte. Fél óra elteltével a felperes ajtót nyitott, ekkor az alperes berontott a lakásba, a felperessel és élettársával szóváltásba keveredett. Az alperes felszólítás ellenére a lakásból nem távozott, a vita során a felperest testszerte több alkalommal megütötte, megrúgta, majd a felperes közéjük álló élettársának pólóját eltépte. A felperes a lábszára jobb oldalán, combján, vállán, felkarján zúzódásos, 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett.

A **(település neve)** Járásbíróság a **(végzés száma)**. számú végzésével megállapította az alperes bűnösségét személyes adattal visszaélés vétsége miatt, és ezért próbára bocsátotta. Az eljárás során megállapított tényállás szerint az alperes 2014. októberében a lakásában található számítógépen a felperes nyilvános Facebook profilján elérhető fényképeket felhasználva „**(profilnév)**” névvel profilt hozott létre a www.kezido.hu <<http://www.kezido.hu/>>, valamint a www.love.hu <<http://www.love.hu/>> oldalakon, ahol elérhetőségként a felperes élettársának telefonszámát adta meg. A létrehozott profil átemelésre került a www.flistbig.hu <<http://www.flistbig.hu/>>, a www.dugjmost.hu <<http://www.dugjmost.hu/>>, a www.szexelni.hu <<http://www.szexelni.hu/>>, a www.hotszexbudies.com <<http://www.hotszexbudies.com/>>, a www.hasznaltno.hu <<http://www.hasznaltno.hu/>> és a www.szuzoltok.hu oldalakra. A megjelölt internetes oldalakon szereplő kép alapján 2014. október 23. és 2015. május 25. között a felperest a Facebook-on 18 férfi kereste meg, akik alapvetően szexuális indíttatásból írtak a felperesre, a beszélgetések általában normál, illetve kedves hangvételűek voltak.

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy a büntetőeljárások során megállapított tényállások alapján az alperes megsértette a testi épséghez, magánélethez, magánlakáshoz, becsülethez, személyes adatok védelméhez, névhasználatához, a képmáshoz és a szexuális élet szabad alakításához fűződő személyiségi jogát. Nem jelölte meg, hogy az egyes személyiségi jogok sérelme melyik alperesi magatartáshoz kapcsolódik. Kérte az alperes bocsánatkérésre, a jogsértő magatartástól való tartózkodásra és a jogsértést megelőző állapot helyreállítására, valamint 1 200 000 Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezését. Igényt tartott továbbá a büntetőeljárás során jogi képviselője részére kifizetett 60 000 Ft munkadíjra is mint perköltségre. Állította, hogy a büntetőügyekben megállapított tényállás a felsorolt személyiségi jogai megsértésének megállapítására alkalmas, az abban foglaltakat az alperes nem vitathatja, míg a különböző szexoldalakon elhelyezett profilja miatt a mai napig zaklatásoknak van kitéve. Kiemelte, az alperes ez utóbbi magatartása súlyos, tartós és helyrehozhatatlan sérelmeket okozott nála, kapcsolatteremtése elnehezült, magánéletének a környezetében való negatív megítélése miatt indokolt a magasabb összegű sérelemdíj megállapítása.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta a **(büntető ügy száma)**. büntető ügyben megállapított tényállást. Azt elismerte, hogy a felperes fotóit letöltötte és annak felhasználásával a www.kezido.hu <<http://www.kezido.hu>> és www.love.hu <<http://www.love.hu>> oldalakon profilt regisztrált, amelyeket utóbb már eltávolított, azért pedig nem terheli felelősség, hogy a profilok más oldalakon is megjelentek. Hangsúlyozta, hogy az általa létrehozott profilokon szereplő felhasználónév nem „**(felperes teljes, valódi neve)**”, hanem „**(profilnév)**” volt, nem tüntette fel tehát a felperes teljes nevét. Lényegesnek ítélte, hogy a testi épség megsértése és a magánlaksértés egyszeri alkalommal történt, a felperes profilja mindössze két hónapig volt elérhető az általa generált oldalakon. Utalt arra, a felperes nem közölte, hogy melyik honlapokról kéri a profilja eltávolítását, így azt nem tudja elvégezni. Álláspontja szerint bocsánatkérésre nem kötelezhető, miután a büntető mediáció során a felperestől már elnézést kért. Hangsúlyozta, a felperes a sérelemdíj összegszerűségét megalapozó hátrány bekövetkeztét nem bizonyította, kellemes hangvételi beszélgetéseket folytatott az őt megkereső férfiakkal, így a zaklatás nem valósult meg. Sérelmezte, a felperes nem jelölte meg, hogy az egyes személyiségi jogsérelmek milyen magatartáshoz kapcsolódnak, ezért a kereset ebben a formában nem teljesíthető.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes magánlakáshoz, testi épséghez és magánélethez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2014. július 26-án a felperes és élettársa közös bérleményébe az ajtó verése után a felperes és élettársa engedélye nélkül behatolt és a felperes megütötte, megrúgta. Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz, valamint a szexuális élet szabad alakításához fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a felperes Facebook internetes oldalán elérhető fényképeinek felhasználásával „**(profilnév)**” profilt hozott létre a www.kezido.hu <<http://www.kezido.hu>>, valamint www.love.hu <<http://www.love.hu>> internetes honlapon a felperes élettársa telefonszámának megadásával, majd a profilt később elhelyezte a www.flistbog.hu <<http://www.flistbog.hu>>, www.dugjmost.hu <<http://www.dugjmost.hu>>, www.szexelni.hu <<http://www.szexelni.hu>>., www.hotszexbudies.com <<http://www.hotszexbudies.com>>, a www.hasznaltno.hu <<http://www.hasznaltno.hu>>, és a [szuzolto.hu](http://www.szuzolto.hu) oldalakon. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1 000 000 Ft sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 106 000 Ft perköltséget, míg az államnak külön felhívásra 36 000 Ft eljárási illetéket. Határozatának indokolásában kiemelte, a jogerős büntetőbíróági ítéletekkel azonos tényálláson alapuló személyiségvédelmi igény érvényesítése során a polgári perben eljáró bíróság nem térhet el a büntetőügyben megállapított tényállástól.

Rámutatott, a **(büntető ügy száma)**. számú ügyben jogerősen megállapításra került, hogy az alperes a felperes és élettársa lakásába engedély nélkül hatolt be, és a felperesnek testi sérüléseket okozott, amely magatartásával megsértette a felperes testi épséghez, a magánélethez és a magánlakás sérthetlenségéhez fűződő személyiségi jogát, míg azzal, hogy a felperes engedélye nélkül a róla készített fényképfelvételeket felhasználva profilt készített és azt különböző szex- illetve társskereső internetes oldalakra feltöltötte, megsértette a felperes képmáshoz, valamint a szexuális élet szabad gyakorlásához fűződő személyiségi jogát.

A sérelemdíj iránti igény tekintetében kifejtette, annak legfontosabb funkciója, hogy a jogsértés folytán állandósult szubjektív hiányérzet csökkentését szolgálja, összegének igazodnia kell a jogsértés társadalmi elítélése mértékéhez, alkalmasnak kell lennie az okozott sérelem kompenzálására. E tekintetben vizsgálta a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. § (1) és (3) bekezdésben rögzített feltételek fennálltát. Kiemelte, a sérelemdíj alkalmazásának nem feltétele a hátrány bizonyítása, az olyan polgári jogi szankció, amely alapvetően büntető jellegű. A sérelemdíj összegének meghatározása során figyelemmel volt arra, hogy a felperest a hirdetések alapján viszonylag hosszabb időszakon keresztül számos férfi kereste meg, a több, nevesített személyiségi jog sérelmének hatása elhúzódóan és ismétlődően jelent meg, emellett mind a jogsértések, mind pedig az alperes felróhatósága kiemelkedő súlyú. Mindezeket értékelve a sérelemdíj alapvetően büntető jellegét hangsúlyozva 1 000 000 Ft erejéig ítélte megalapozottnak a felperes sérelemdíj iránti igényét, míg ezt meghaladóan azt elutasította. A Ptk. 2:51 § (1) bekezdés b) pontja alapján eltiltotta az alperest a további jogsértéstől. A sérelmes helyzet megszüntetésére, illetve a jogsértést megelőző állapot helyreállítására irányuló keresetet elutasította, miután a felperes nem jelölte meg, hogy mely internetes oldalakon található az alperes által generált, eltávolítandó profilok.

Alaptalannak ítélte a felperesnek a büntetőeljárás során felmerült költségei megtérítése iránti igényét és a becsatolt megbízási szerződésben foglalt munkadíj összegét csökkentve marasztalta az alperest a felperes eljárási költségeiben.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében az alperes - tartalma szerint - elsődlegesen annak megváltoztatásával a terhére megállapított sérelemdíj 200 000 Ft-ra történő leszállítását, míg másodlagosan a sérelemdíj összegének mérlegelés eredményeként történő mérséklését kérte. Fellebbezési érvelése szerint csupán két társskereső oldalra (www.kezido.hu <<http://www.kezido.hu/>> és www.love.hu <<http://www.love.hu/>>) töltötte fel a felperes képmását, azok eltávolításáról már gondoskodott, a további oldalakra tőle független okból került átmentésre a felperes profilja, így ezért felelősséggel nem tartozik. Hangsúlyozta, a felperessel a feltett profil alapján alapvetően nem szexuális célzattal kerestek kapcsolatot a megkeresők, a rögzített beszélgetések kedves hangvételűek, ismerkedési célzatúak voltak, nem irányultak a felperes megalázására, zaklatására. Érvelése szerint a felperes nem bizonyította, hogy az általa hivatkozott jogsértések súlyos, tartós és helyrehozhatatlan sérelmet okoztak számára, ezzel a magánélete megsérült volna. Kiemelte, magatartása nem volt ismétlődő jellegű, miután csupán egy alkalommal jelent meg a felperes lakásán és csak egy ízben használta fel a képmását. Lényegesnek ítélte, hogy a sérelemdíj elsődleges funkciója a jogsértés vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja és csak másodsorban magánjogi büntetés, így az elsőfokú bíróság tévesen adott nagyobb hangsúlyt a büntető elemnek, a jogsértés ismétlődő jellegének, amely kifejezetten büntetőjogi kategória. Kiemelte, a felperestől bocsánatot kért, további jogsértést a sérelmére nem követett el, így mindenképpen indokolt a terhére megállapított sérelemdíj mérséklése azzal, hogy a 200 000 Ft-os összeget egy év alatt havi részletekben tudná teljesíteni.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az ítéletábra előrebocsátja, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (3) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálhatja felül. Az alperes fellebbezése indokolásában utalt ugyan arra az elsőfokú eljárásban is kifejtett álláspontjára, hogy a felperes profilját kizárólag a www.kezido.hu <<http://www.kezido.hu>> és www.love.hu <<http://www.love.hu>> társkereső oldalakra tette fel, a határozott fellebbezési kérelmében azonban nem kifogásolta az elsőfokú bíróság ezt érintő megállapításait, nevezetesen, hogy mely magatartásokkal követte el a személyiségi jogsértést, ennek következtében a felperes mely személyiségi jogai sérültek, illetve hány internetes oldalakra töltötte fel a fentiek felül a felperes profilját. Erre figyelemmel az ezzel kapcsolatos elsőfokú ítéleti megállapításokat az ítéletábra érdemben nem vizsgálhatta, s kizárólag abban a kérdésben dönthetett, hogy az elsőfokú bíróság az általa megjelölt alperesi magatartásokkal megvalósított személyiségi jogsértések szankciójaként helyesen határozta-e meg az alperes által fizetendő sérelemdíj összegét.

A Ptk. 2:52. § (3) bekezdése a sérelemdíj összegszerűségének meghatározásához az eset összes körülményének figyelembevételét írja elő a bíróságok számára azzal, hogy különösen a sérelmet szenvedett felet ért hátrány és annak súlya, ismétlődő jellege, a felróhatóság mértéke, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatása kap jelentőséget. Lényeges emellett, hogy - amint arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt - a sérelemdíjnak, mint a személyiségi jogsértés egyik lehetséges szankciójának a funkciója kettős: kompenzációs szerepet tölt be a személyiségi jogsértés tekintetében és emellett magánjogi büntetésnek is tekintendő a hasonló jogsértésének megelőzésének céljával. Nem osztja viszont az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, miszerint a kettős funkció közül a büntető jellegnek van meghatározó szerepe, azaz „a sérelemdíj nem más, mint magánjogi pönálé, a sérelem okozójának mintegy megintése abból a célból, hogy a jövőben jogkövető magatartást tanúsítson.” Ezzel szemben mindig a konkrét ügy összes körülményének mérlegelésével kell a bíróságnak eldöntenie, adott esetben melyik funkció érvényesülése kap nagyobb hangsúlyt a sérelemdíj összegének a meghatározásakor. Ha pedig a bűncselekményt is megvalósító személyiségi jogot sértő magatartás miatt megtörtént a jogsértő személy büntetőjogi felelősségre vonása, a büntetési cél figyelembevétele a sérelemdíj összegének meghatározása során a kétszeres értékelés tilalmába (ne bis in idem) ütközne, ezért ilyen esetben kizárólag a kompenzációs cél szem előtt tartásával határozható meg a felperes javára megítélhető sérelemdíj mértéke. A jelen ügyben az alperes bűnössége a fentebb felsorolt cselekményekkel összefüggésben megállapításra került, büntetőjogi felelősségre vonása megtörtént, ennek megfelelően elsősorban a kompenzációs cél figyelembe vételével határozható meg a felperes javára megítélhető sérelemdíj mértéke, azaz a bíróságnak alapvetően azt kellett vizsgálnia, mekkora az az összeg, amely alkalmas arra, hogy hozzávetőlegesen ellentételezze azt a nem vagyoni hátrányt, amelyet a felperes a jogsértések következtében elszenvedett.

A perbeli esetben három cselekmény értékelésére kerülhetett sor. Egyfelől az alperes tettleg bántalmazta a felperest, e tekintetben a sérülések gyógytartamától függetlenül kiemelt jelentősége van az elkövetés módjának. Az alperes ugyanis a felperest saját testi erejét felhasználva megütötte, megrugdosta, ami a fizikai fájdalomon túl rendkívül megalázó, a személyes szférába történő olyan durva behatolásnak minősül, ami komoly lelki sérülések, félelmek előidézésére alkalmas. Összehasonlítva ezt más szituációval, egy hasonló sérülést eredményező közlekedési baleset nem jár a megalázottság érzésével, miután az nem egy másik személy szándékos, test-test elleni behatásának következménye, így az alperes magatartása annak közvetlenségéből, a személyes szféra

érintettségéből és a tettelegesség nyomán kialakult vitából adódóan lényegesen súlyosabb lelki traumát okozott a felperesnél, mint egy hasonló sérüléssel járó baleseti szituáció.

Lényeges körülmény, hogy a bántalmazásra a magánélethez és a magánlakás sérthetlenségéhez fűződő személyiségi jog megsértésével egyidejűleg került sor. A lakás az ember számára biztonságot nyújtó, a külvilág ártalmaitól védelmet biztosító közeg, a családi élet legintimebb színtere. Önmagában az a körülmény, hogy egy idegen ember az ott lakók engedélye nélkül a lakásba be kíván jutni, félelmet keltő, az érintett, birtokon belül levő személyt védekezésre kényszerítő körülmény. Az alperes erőszakos módon - az ajtót hosszú időn keresztül verve, a bejutást kierőszakolva - hatolt be a felperes által lakott ingatlanba, amely a magatartása felróhatóságát, egyben a kialakult nem vagyoni hátrány mértékét is fokozza.

A perben értékelt alperesi magatartások közül a legsúlyosabb, egyben a legnagyobb hátrányt a felperes internetes profiljának létrehozása és annak nyolc különböző társskereső, valamint szex oldalra történő feltöltése okozta. Tény, hogy a felperes nem kívánt az érintett oldalakra felkerülni és nem állt szándékában ily módon párkapcsolatot keresni, azzal azonban, hogy az alperes ezekre az oldalakra a profilját feltette, olyan személynek tüntette fel a felperest, aki válogatás nélkül létesít idegen férfiakkal szexuális kapcsolatot. Az ilyen életvitelhez, erkölcsi magatartáshoz negatív társadalmi megítélés kapcsolódik, az érintett személyt a környezete megbélyegezheti, elítélheti. Az önrendelkezési jog minden embert megillet, így szabadon dönthet arról kivel, milyen módon és milyen jellegű érzelmi, testi kapcsolatot alakít ki, így maga dönthet arról is, kíván-e az interneten ismerkedni, vagy sem. Azzal, hogy az alperes a felperes tudta és beleegyezése nélkül tette fel a profilját az érintett internetes oldalakra, ami miatt a felperes huzamosan és rendszeresen zaklatásoknak volt kitéve, durván megsértette a szexuális élet szabad gyakorlásához fűződő személyiségi jogát, cselekménye felróhatósága kiemelkedő, köztudomású tényként elfogadhatóan alkalmas a felperesnél komoly pszichés teher előidézésére (Pp. 163. § (3) bekezdés).

Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének megállapítása során, hogy a jogsértés időben elhúzódó, ismétlődő volt, a felperes huzamos időn keresztül volt kénytelen elviselni a gyakran zaklató hangvételt, ismerkedő célzatú megkereséseket. Emellett az ítélet tábla kiemelt jelentőséget tulajdonít annak, hogy a jogsértés az interneten keresztül valósult meg, ahol a tudomásszerzők száma, köre beláthatatlan, így az annak folytán előálló negatív következmények is hátrányosabban jelentkeznek. Az interneten történő kommunikáció az információk minden eddiginél gyorsabb és szélesebb körű terjedését teszi lehetővé, ami egyfelől nyilvánvalóan megkönnyíti az emberek közötti érintkezést, információáramlást, ugyanakkor lényegesen nagyobb teret enged a jogsértések széleskörű elterjedésének, ismertté válásának. Nem engedhető meg, hogy az internet nyilvánossága visszaélésekre kerüljön felhasználásra, hiszen azáltal, hogy az már szinte mindenki számára hozzáférhető és ezáltal az ott megjelenő személyes adatok is megismerhetők, bárki kiszolgáltatottá, védtelenné válhat. Az ily módon megvalósuló jogsértések - mint a perbeli is - emiatt kiemelkedően nagy súlyúak, amelyek folytán előálló hátrányok csak magasabb összegű sérelemdíj meghatározásával kompenzálhatók, egyben így alkalmasak a prevenció cél elérésére, a jogsértő személy további jogsértő magatartástól való visszatartására is. Erre figyelemmel az összes körülmény mérlegelése eredményeként - bár más szempontokat súlyozva - az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj összegét a felperes által elszenvedett hátrány nagyságához, az alperesi magatartás felróhatóságához mérten arányosnak ítélte, sem annak mellőzését, sem az összeg leszállítását nem találta indokoltnak.

Alapvetően ítélte az ítélet tábla az alperes teljesítési határidő módosítására vonatkozó fellebbezését, azaz a sérelemdíj részletekben való teljesítésének engedélyezése iránti kérelmét is. E tekintetben mérlegelendő szempont volt az alperes vagyoni, jövedelmi, személyi körülményei mellett a felperes

teljesítéshez fűződő érdeke is, továbbá az, hogy a felajánlott részletek mellett a teljes megtérülés az eredeti teljesítési határidőt milyen időtartammal növeli. A marasztalási összeghez mérten az alperes által felajánlott részletek több évre elhúznák annak teljesítését, amely egyfelől a felperes teljesítéshez fűződő érdekét súlyosan sértené, másfelől alkalmatlan lenne valós funkciója betöltésére, azaz a kompenzációs cél megvalósulására, ez ugyanis egy viszonylag hosszabb időszakon keresztül fizetendő, ugyanakkor csekélynek tekinthető összeg teljesítésével nem lenne elérhető. Miután az alperes az elsőfokú ítéletben megjelölt marasztalási összeg tekintetében is csak havi kb. 16 000 Ft-os részlet teljesítését vállalta, - a marasztalási összeg rendkívül hosszú idő alatt történő megtérülésére is tekintettel - az ítéltábla a teljesítési határidő módosítására nem látott lehetőséget.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperesnek a másodfokú eljárás során igazolható költsége nem merült fel, ezért az ítéltábla e tekintetben a döntéshozatalt mellőzte.

Az alperes fellebbezésén téves összegű fellebbezési eljárási illetéket rótt le, az az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint - a 800 000 Ft fellebbezési pertárgyértékre figyelemmel - 64 000 Ft, így a különbözetként mutatkozó 16 000 Ft-ot az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján az állami adóhatóságtól visszaigényelheti, míg a lerótt másodfokú illetéket fellebbezése sikertelenségére tekintettel viselnie kell.

Szeged, 2018. november 7.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró